

інформаційних ресурсів парламенту. Також щоб досягти максимум в цій реформі потрібно створити додатковий захист цієї системи від хакерських атак, а також поступово впроваджувати її у суспільство.

Список використаної літератури

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. – К.: Юрінком, 1996. – 80 с.

Закон України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року № 2222-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 2. – Ст. 44.

2. Розпорядження Голови Верховної Ради України «Про затвердження Стратегії електронного парламентаризму на 2018-2020 роки» від 05.07.2018 №278

3. Барікова А. О. В Україні запущено електронний парламент [Електронний ресурс] / Анна Олександрівна Барікова // Центр політико-правових реформ. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://pravo.org.ua/ua/news/20871323-v-ukrayini->.

Когут Єлизавета,

курсант 1-го курсу ННІ №3 НАВС

Науковий керівник: доцент кафедри конституційного права та прав людини НАВС, к.ю.н. **Кулик Тетяна**

КОНСТИТУЦІЙНІ РЕФОРМИ УКРАЇНИ, ЩОДО СТРАТЕГІЧНОГО КУРСУ ДЕРЖАВИ

Одним із головних питань на порядку денному є ідея вступу України до Європи та НАТО, від початку існування української незалежної держави на порядку денному тим чи іншим способом підіймається питання про важливість євроінтеграції. Нещодавно, незворотність цього курсу було закріплено у преамбулі Основного Закону, але до частини закону, яка пояснює обставини і мотиви, що стали приводом для видання чи укладення цього документу, де закріплені цілі й завдання останнього апріорі не можуть бути внесені зміни. Тому актуальність цього питання потребує нагального та необхідного вивчення, адже йдеться про внесення змін до базового закону, який на основі своєї юридичної сили може спричинити правничий дисонанс.

Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)», наголошує на важливості вступу до НАТО, розбудові демократичної держави, такі дії, буцімто, сприятимуть мобілізації українського суспільства, підштовхуватимуть українську владу до реформ, спрямованих на досягнення вищезазначених критеріїв. Правовідносини у цій сфері регулюють Закони України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики», «Про національну безпеку України» та Конституція України.

Відповідно до ст. 156 зміни до розділу I «Загальні засади», розділу III «Вибори. Референдум» та розділу XIII «Внесення змін до Конституції України», можуть вноситись тільки шляхом проведення всеукраїнського референдуму, який призначається Президентом України. Преамбула до цього переліку не входить, тож процедура внесення змін є набагато простішою, а саме попередньо схвалений більшістю від конституційного складу Верховної Ради України, вважається прийнятим, якщо на наступній черговій сесії Верховної Ради України за нього проголосувало не менш як дві третини від конституційного складу Верховної Ради України.

Конституційний Суд у своєму висновку щодо відповідності Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору)», визнав його таким, що відповідає Конституції України. Суд у Висновку мав здійснити перевірку законопроекту на предмет наявності в них норм, які передбачають скасування та обмеження прав і свобод людини і громадянина або спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України та на основі цієї перевірки безпосередньо винести обґрунтований висновок на факт відповідності запропонованих змін. Дискусійність щодо цього питання є гідним підґрунтям не лише для формального виконання вимог ст. 90 Закону України «Про Конституційний Суд», а й для вказівки його в тексті на низку важливих міркувань, зокрема, щодо досвіду інших країн стосовно внесення подібних змін до конституцій.[9, с. 4]. Візьмемо, наприклад, Чорногорію та Федеративну Республіку Німеччина, де у преамбулі до Основного Закону, були внесені зміни на користь євроатлантичної інтеграції:

- «Виходячи з відданості співпраці на рівних з іншими країнами й державами та європейської та євроатлантичної інтеграції, Конституційні збори Республіки Чорногорія ... приймають Конституцію Чорногорії» (Преамбула Конституції Чорногорії). Від 17 грудня 2010 року є офіційним кандидатом на вступ до ЄС, а від 5 червня 2017 року – член НАТО.

- «Усвідомлюючи свою відповідальність перед Богом і людиною, натхнений рішучістю пропагувати світовий мир як рівноправний партнер в об'єднаній Європі, німецький народ, керуючись своєю установчою владою, прийняв цей Основний Закон» (Преамбула Основного Закону Федеративної Республіки Німеччина). Ця країна з 25 березня 1957 року – член Європейського Союзу.

Комітет з питань правової політики, з питань національної безпеки і оборони, з питань європейської інтеграції, з питань бюджету, з питань запобігання корупції та комітету у закордонних справах винесли висновок щодо відповідності нормам закону, керуючись Конституцією України та низкою інших законів. Процедура розгляду про внесення змін до Конституції України порушено не було. Після визнання цього закону, Президентом України, як невідкладного, його передали на розгляд до Верховної Ради, після чого той був направлений на розгляд до Комітету, який був з ним ознайомлений та мав можливість внести свої пропозиції, далі направлено на

висновок до Конституційного Суду, який був виданий через два місяці, далі направлено Комітету на розгляд, попередньо схвалено, знову вручено Комітету на розгляд, та нарешті прийнято, повернуто Президентові на підпис (із підписом Голови Верховної Ради України), і 19 лютого 2019 року повернуто з підписом від Президента. Тобто Закон вступив у дію на повноцінних юридичних засадах, із дотриманням процедури прийняття, на підставі Конституції та інших законів України, із діючим висновком Конституційного Суду, але чи потрібні Україні ці формальні зміни, закріплені на законотворчому рівні, адже домогтися до вступу країни в НАТО чи ЄС, завдяки внесеним змінам Україна так і не зможе.

Тож ми можемо дійти висновку, що внесені до преамбули зміни про європейську ідентичність, яку буде підтверджувати парламент не є обов'язковими ба більше, є навіть у деякій мірі небезпечними. Адже ідентичність людини не потребує підтвердження парламенту так само як і курс на зближення з НАТО та ЄС, не потребує обов'язкового юридично закріпленого на законодавчому рівні курсу країни, а вищезазначені приклади є, скоріше, винятком аніж закономірністю. Для цього потрібна дійсно демократична, правова держава з високою ефективністю і як тільки українцям вдасться щось змінити шанси на членство в цих організаціях різко зростуть. Потрібно розуміти, що участь в одній організації не передбачає участі в іншій. Унесенні змін до преамбули Основного Закону є щось відчайдушне, така собі спроба окреслити зовнішньополітичні орієнтири. Та на жаль, немає нічого вічного в міжнародній політиці, тільки інтереси, якщо їх вдалося сформулювати, а НАТО і ЄС це лише інструмент для захисту цих інтересів, але ніяк не самоціль і тим більше не маркер ідентичності. Конституція – це базис, яким регулюються всі найважливіші сфери суспільного життя, порушувати та змінювати який є недоцільно та недоречно, адже вплив зовнішніх чинників та загально внутрішнього дисбалансу країни може привести до втрати тієї юридичної сили, яку Основний закон має, а це в свою чергу беззаперечно тягне за собою розпад української держави.

Список використаних джерел

1. А.Г. Слюсаренко, М.В. Томенко Українська Конституція / А.Г. Слюсаренко, М.В. Томенко. – К.: Право, 1997. – 138 ст.
2. Висновки комітету від 18.09. 2018, від 22.11.2018, від 17.01.2019
URL:
<http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=64531&pf35401=463856>
3. Висновок Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням Верховної Ради про надання висновку щодо відповідності Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)» головуючий С.В. Шевчук (реєстр № 9037), від 22.11. 2018 р.

4. Висновок щодо відповідності проекту нормативно правового акта вимогам антикорупційного законодавства, до реєстр. №9037 від 03 вересня 2018 р.

5. Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2680-19#n6> від 07.02.2019 №2680

6. Конституція України: станом на 1 березня 2019 року: відповідає офіційному тексту. Суми: Право 2019. 48 – 51 с.

7. Кравченко В.В. Конституційне право України: навчальний посібник / В.В. Кравченко. – К.: Атіка, 2008. – 367 ст.

8. Матеріали справи № 1-361/ до висновку КСУ 3-в/2018 URL: <http://www.ccu.gov.ua/docs/2441>, від 22.11. 2018 р.

9. Окрема думка судді Гультая М.М. щодо висновку КСУ 3-в/2018 URL: <http://www.ccu.gov.ua/docs/2441>, від 22.11. 2018 р.

10. Пояснювальна записка до проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави та набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)»

11. Проект Закону про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави та набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору). 11.09. 2018 р.

12. Скрипнюк О. Поняття важливості функціонування конституції / О. Скрипнюк // Право України – 2006. №2. – с. 21- 23.

Козова Юлія,

студентка V курсу, група 101 ННІ №3 НАВС

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ

В Україні вже тривалий час реалізується широкомасштабна адміністративна реформа, в ході якої проводиться реформування виконавчої влади в напрямку посилення її ефективності і дієздатності, йде розмежування владних повноважень і відповідальності між органами виконавчої влади. Вона має бути близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності визначено служіння народові, національним інтересам. Важливою складовою такої реформи і одночасно необхідним інструментом досягнення визначених цілей є побудова ефективної системи органів державного управління (апарату державного управління), передусім органів виконавчої влади, упорядкування їх видів, оптимізація завдань та повноважень, відмова від надмірних та дублюючих функцій, запровадження новітніх методів та технологій.

Метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високо розвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем